

nansieringsinstituttets kreditorer, ligesom statens krav i tilfælde af likvidation (eller konkurs) viger for kreditorernes krav, men går forud for aktionærernes krav. Instituttet supplerer statens indskud ved optagelse af inden- og udenlandske lån til markedsrente, således at en gennemsnitsrente anvendes ved udlån til de af ordningen omfattede formål. Rammerne for den supplerende låntagning fastsættes som hidtil til tre gange den indskudte kapital, således at den samlede udlånsramme udgør 552 mill. kr. (414 mill. kr. lånt kapital og 138 mill. kr. indskud), mod hidtil 392 mill. kr. (294 mill. kr. lånt kapital og 98 mill. kr. indskud).

Som nævnt vil udlånsrenten udgøre 3/4 af normal markedsrente, for tiden svarende til omkring 14 1/2 pct. p. a. Lånene bevilges dog for nærværende (oktober 1980) til 13 pct. p. a., som betales halvårsvis forud, idet man ved administrationen hidtil har tilstræbt at holde renten i underkanten af det niveau, som fremkommer ved et vejet gennemsnit. Hertil kommer, at renten søges fastholdt over passende tidsintervaller, således at kortsigtede renteudsving på kapitalmarkederne ikke giver sig udslag i EM-lånerenten. Renteændringer sker iøvrigt i samråd med Industriministeriet.

Forudsættes en gennemsnitlig løbetid for udlånene på 8 år, vil en samlet udlånsramme på nævnte 552 mill. kr. jævnt fordelt svare til et årligt udlån på ca. 125 mill. kr. Hertil kommer, at denne finansieringsordning, som forudsat, er praktiseret med mere lempelig sikkerhedsstillelse end normalt ved Finansieringsinstituttets øvrige udlånsvirksomhed.

De gennem ordningen tilvejebragte udlånsmuligheder må fortsat forbeholdes særlige formål med sigte på at fremme eksporten samt lette særlige investeringer såsom omstillings- og miljøbeskyttelsesinvesteringer inden for de eksporterende og importkonkurrerende erhverv. Lånene ydes til industri- og håndværksvirksomheder, herunder også virksomheder inden for byggeriet for så vidt finansieringen direkte tager sigte på eksport.

På baggrund af hidtil indvundne erfaringer ved

administrationen af loven forekommer nedenstående afgrænsning af låneformålene hensigtsmæssig.

Der kan ydes lån til eksporterende og importkonkurrerende virksomheder til følgende formål:

- a) etablering af nye eller udvidelse af bestående produktioner,
- b) produktionsomstilling bl. a. som følge af ændrede markedsforhold,
- c) fremstød på nye markeder og ekstraordinær indsats inden for de eksisterende markedsområder,
- d) miljøbeskyttelsesinvesteringer og
- e) energibesparende investeringer samt investeringer der medfører mindre afhængighed af olie som brændsel.

For så vidt angår det under punkt e) nævnte låneformål kan lån tillige ydes til rene hjemmemarkedsvirksomheder ud fra den betragtning, at hjemmemarkedsindustriens energibesparelser ud fra betalingsbalancehensyn må anses for lige så værdifulde som eksportindustriens.

Udlån til samtlige ovennævnte formål kan kun bevilges i tilfælde, hvor det skønnes at være af betydning for projektets gennemførelse.

Lånenes løbetid afpasses efter det konkrete låneforhold; men lånene forudsættes at skulle være relativt kortfristede (5-10 år, dog for lån der ydes til fremstød på nye markeder, 3-4 år). Lånene må endvidere forudsættes ydet med en lempelig sikkerhedsstillelse i anlæg etc., således at virksomhedens øvrige finansieringsmuligheder hæmmes mindst muligt. Tab på de af Finansieringsinstituttet ydede lån inden for denne ordning afskrives med 75 pct. på statens indskud, medens resten bæres af Instituttets egenkapital.

Administrationen af låneordningen varetages af Finansieringsinstituttet, i hvis ledende organer der sidder repræsentanter for staten, så længe ordningen er bestående.

Lovforslaget forudsætter i øvrigt en mindre ændring af Finansieringsinstituttets vedtægter, således at der skabes vedtægtsmæssig basis for modtagelse af yderligere 50 mill. kr. i statsligt indskud.